

'Segona persona del singular'.

Kashua ha visitat recentment Barcelona per presentar la seva darrera novel·la.

JUDIT TORRES

“

Els jueus que estudien àrab a secundària ho fan per raons militars ulteriors: per enrolar-se a la intel·ligència

“

No estic segur de quants estrangers saben fins a quin punt Israel no és una democràcia

“

Quan estic tens és quan llegeixo les notícies, quan sento els mitjans israelians, quan sento els polítics israelians

Viu en un barri jueu i escriu en hebreu, però és àrab. Se sent com una ovella negra, atrapat entre dos mons?

No necessites escriure en hebreu per sentir-te així, n'hi ha prou havent nascut com a àrab a Israel. Potser jo, perquè escric, m'hi enfronto més que àrabs amb altres professions. Només escric sobre gent en la mateixa situació que jo. I escric en hebreu, però és que només pots estudiar en hebreu. Si vols ser membre de la Knéset [el Parlament israelià], metge, advocat... si ets presoner parles en hebreu als zeladors. L'hebreu és a llengua de l'Estat d'Israel i tots els àrabs ens hi trobem.

A fora s'entén què passa a Israel?

De vegades sembla que ni la mateixa gent que viu a Israel no ho entén. Jo mateix, no sempre ho entenc. Si ets estranger i només mires les notícies, veus que hi ha una guerra entre israelians i palestins i no saps

com n'és, de complicada. No estic segur de quants estrangers saben sobre la minoria palestina dins d'Israel o si saben fins a quin punt Israel no és una democràcia, especialment en relació amb nosaltres, els àrabs israelians. Els sociòlegs en diuen etnocràcia, perquè és una democràcia només si ets jueu. No tinc clar si la gent sap com estan creixent els assentaments dins de Cisjordània. No estic segur que la gent sàpiga com de trista és la situació a Jerusalem, com es va desconnectant la ciutat de la resta del territori. Saben, generalment, que hi ha un conflicte en marxa.

Com a israelià que viu a Jerusalem, sent tensió en el dia a dia?

Tinc un amic alemany que va venir a visitar Jerusalem fa uns mesos i va quedar xocat per la quantitat de soldats amb armes, pels carrers, però per a mi és normal. He viscut a Jerusalem durant 23 anys i quan

estic tens és quan llegeixo les notícies, quan sento els mitjans israelians, quan sento els polítics israelians, però no quan vaig a restaurants, a bars, quan quedo amb amics o vaig a treballar, ni quan torno al meu barri, ni quan vaig amb els meus veïns jueus a fer un cafè. Em prenc la política en un sentit molt personal. No puc desconnectar el que passa a Cisjordània i a Gaza amb el que passa a Tira, el meu poble dins d'Israel, això em posa molt tens.

Arab labor és una sitcom, una comèdia, però no hi ha humor al seu llibre.

No, no sento que les meves novel·les hagin de ser divertides. Són diferents llenguatges. A *Arab labor* hi ha molt d'humor. És televisió comercial en un dels canals més importants d'Israel. Sense humor no hauria aconseguit mai situar aquestes qüestions i ni la llengua àrab en *prime time*. Sovint dic que, quan vaig començar a ➤